KOMISJA EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 9.3.2010
KOM(2010) 83 wersja ostateczna

2010/0051 (COD)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU: NOWY KONTEKST INSTYTUCJONALNY

Traktat lizboński (dalej zwany „nowym Traktatem”), który wszedł w życie dnia 1 grudnia 2009 r., znacząco zmienił zasady dotyczące uprawnień wykonawczych powierzonych Komisji przez prawodawcę. W przeciwieństwie do postanowień art. 202 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską (dalej zwanego „Traktatem WE”), w nowym Traktacie dokonano wyraźnego rozróżnienia między uprawnieniami przekazywanymi Komisji w celu przyjęcia aktów o charakterze nieustawodawczym o zasięgu ogólnym, które uzupełniają lub zmieniają niektóre, inne niż istotne, elementy aktu ustawodawczego (aktów delegowanych) z jednej strony, a uprawnieniami powierzanymi Komisji w celu przyjęcia aktów wykonawczych, z drugiej strony. Podlegają one zupełnie innym przepisom prawnym:

– postanowienia nowego Traktatu dotyczące aktów delegowanych, zawarte w art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (dalej zwanego „Traktatem”), przewidują kontrolę prawodawcy nad wykonywaniem przez Komisję jej uprawnień wykonawczych poprzez wykorzystanie prawa odwołania lub prawa sprzeciwu. Postanowienia te są wystarczające same w sobie i nie wymagają przyjęcia żadnych dodatkowych wiążących regulacji prawnych, aby można było je stosować;

– postanowienia nowego Traktatu dotyczące aktów wykonawczych, zawarte w art. 291, nie przewidują żadnej roli Parlamentu Europejskiego ani Rady w procesie kontroli wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję. Taką kontrolę mogą sprawować wyłącznie państwa członkowskie. Aby ustanowić mechanizmy takiej kontroli, konieczne są regulacje prawne.

Tworząc dwie różne struktury prawne, autorzy nowego Traktatu mieli na celu wyraźniejsze oddanie charakteru tych dwóch różnych rodzajów aktów:

– w przypadku aktów delegowanych prawodawca przekazuje Komisji uprawnienia do przyjęcia środków, które mógłby przyjąć sam. Dlatego właśnie to prawodawca kontroluje wykonanie przez Komisję przekazanych uprawnień;

– w przypadku aktów wykonawczych kontekst jest zupełnie inny. Za wdrażanie prawnie wiążących aktów Unii Europejskiej w naturalny sposób odpowiedzialne są państwa członkowskie. Jeżeli jednak takie akty podstawowe wymagają jednolitych warunków wykonywania, wówczas uprawnienia wykonawcze należą do Komisji. Dlatego właśnie to państwa członkowskie odpowiadają za kontrolowanie wykonania przez Komisję takich uprawnień wykonawczych.

Zgodnie z postanowieniami nowego Traktatu współprawodawcy mają równorzędną pozycję także w odniesieniu do powierzania uprawnień przekazanych i wykonawczych.

Na mocy Traktatu WE to Rada mogła powierzać Komisji uprawnienia wykonawcze. W szczególnych przypadkach Rada mogła również zatrzymać uprawienia wykonawcze dla siebie.

Z postanowień nowego Traktatu wynika bezpośredni obowiązek powierzania Komisji uprawnień wykonawczych aktami prawnymi w przypadkach, kiedy jest to konieczne z uwagi na zapewnienie jednolitego wykonywania tych aktów. Aktami tymi można także, w należycie

uzasadnionych przypadkach oraz w przypadkach określonych w artykułach 24 i 26 Traktatu o Unii Europejskiej, powierzać uprawnienia wykonawcze Radzie zamiast Komisji. Nie oznacza to jednak, że Rada odgrywa jakąkolwiek rolę w kontrolowaniu wykonywania uprawnień wykonawczych w przypadkach, kiedy powierzono je Komisji.

Nowy Traktat wyraźnie stanowi, że to państwa członkowskie i tylko one kontrolują wykonywanie uprawnień wykonawczych przez Komisję, kiedy obowiązek takiej kontroli nakłada prawnie wiążący akt Unii.

Jeśli chodzi o wykonywanie postanowień art. 290 Traktatu, Komisja przedstawiła swoje opinie na temat zakresu stosowania aktów delegowanych, zasad przekazywania uprawnień oraz metod pracy, jakie zamierza stosować w ramach prac przygotowawczych do przyjęcia aktów delegowanych w komunikacie do Parlamentu Europejskiego i Rady (COM(2009) 673 z dnia 9 grudnia 2009 r.).

2. CELE I TREŚĆ WNIOSKU

2.1. Powody i najważniejsze zasady leżące u podstaw wniosku

Artykuł 291 Traktatu stanowi, że Parlament Europejski i Rada, stanowiąc w drodze rozporządzeń zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą, ustanawiają z wyprzedzeniem przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję. Niniejszy wniosek służy wykonaniu postanowień art. 291 Traktatu.

Niniejszy wniosek jest podyktowany przede wszystkim nowymi postanowieniami Traktatu i nowym kontekstem instytucjonalnym opisanym w pkt 1 powyżej. Opiera się on jednak także na decyzji Rady 1999/468/WE (dalej zwanej „decyzją w sprawie komitologii") i doświadczeniu zdobytym podczas jej wykonywania, upraszczając przy okazji jej przepisy ze szczególnym uwzględnieniem następujących zasad ogólnych:

– za kontrolowanie wykonania przez Komisję uprawnień wykonawczych odpowiadają państwa członkowskie;

– wymogi proceduralne powinny być proporcjonalne do charakteru aktów wykonawczych.

2.2. Główne elementy wniosku, w tym podobieństwa i innowacje w stosunku do decyzji w sprawie komitologii

Najważniejsze elementy wniosku są następujące:

– wniosek zachowuje strukturę komitetów przewidzianą w decyzji w sprawie komitologii (art. 3), ale wprowadza do niej następujące zmiany:

– przewiduje się tylko dwie procedury: procedurę doradczą, która odpowiada istniejącej procedurze doradczej, oraz nową procedurę badania, która ma zastąpić istniejące procedury: zarządzania i regulacyjną (art. 4 i 5);

– procedura doradcza jest zasadą ogólną i może być stosowana we wszystkich obszarach polityki i w odniesieniu do wszystkich rodzajów wiążących środków wykonawczych (art. 2 ust. 3);

– kryteria wyboru procedury badania odpowiadają kryteriom przewidzianym w decyzji w sprawie komitologii. Jednak aby osiągnąć większą spójność oraz zapewnić proporcjonalność wymogów proceduralnych względem charakteru aktów wykonawczych, jakie mają zostać przyjęte, kryteria te są wiążące w tym znaczeniu, że procedurę badania można stosować tylko pod warunkiem ich spełnienia (art. 2 ust. 2);

– procedura badania (art. 5) miałaby działać w następujący sposób:

  - w przypadku wydania negatywnej opinii na temat projektu środków przez komitet, Komisja nie mogłaby ich przyjąć. Komisja miałaby możliwość przedstawienia komitetowi projektu środków do ponownej dyskusji lub przedłożenia zmienionego projektu. W bardzo szczególnych okolicznościach Komisja mogłaby przyjąć projekt środków wbrew negatywnej opinii komitetu, ale w takiej sytuacji komitet miałby prawo podjąć ostateczną decyzję w terminie nieprzekraczającym jednego miesiąca;

  - w przypadku braku opinii komitetu Komisja mogłaby ostatecznie zdecydować o przyjęciu lub nieprzyjęciu środków, uwzględniając między innymi opinie wyrażone na forum komitetu;

  - w przypadku pozytywnej opinii komitetu Komisja przyjęłaby środki, chyba że pojawiłyby się wyjątkowe okoliczności lub nowe elementy uzasadniające ich nieprzyjmowanie.

W ramach procedury badania komitet mógłby zatem zapobiec przyjęciu przez Komisję projektu środków, jeżeli przeciw projektowi opowiedziałaby się kwalifikowana większość państw członkowskich. Zasady głosowania w tej procedurze odpowiadałyby zasadom przewidzianym w decyzji w sprawie komitologii, obowiązującym Radę, działającą jako organ odwoławczy, w sytuacji gdy chce ona zapobiec przyjęciu przez Komisję projektu środków. Logiczne byłoby również, gdyby zasady głosowania komitetów stosujących procedurę badania były podobne do zasad głosowania obowiązujących Radę w sytuacjach, gdy chce ona wyrazić sprzeciw wobec aktu delegowanego zgodnie z art. 290 Traktatu.

Kolejna innowacja polega na tym, że Komisja nie miałaby obowiązku przyjęcia projektu środków w sytuacji, gdy nie było by kwalifikowanej większości ani za, ani przeciw[1]. W takich przypadkach konieczna jest większa elastyczność, aby umożliwić Komisji ponowne rozważenie projektów środków. Komisja powinna mieć możliwość decydowania o przyjmowaniu lub nieprzyjmowaniu projektu środków lub o przedstawieniu komitetowi zmienionego projektu, z uwzględnieniem między innymi opinii wyrażonych na forum komitetu. Wprowadzenie takiej elastyczności z jednej strony umożliwiłoby lepsze uwzględnianie stanowiska państw członkowskich, a z drugiej przyczyniłoby się do poprawy jakości i adekwatności podejmowanych decyzji.

[1] Zgodnie z decyzją w sprawie komitologii Komisja była zobowiązana do przyjęcia projektu środków w sytuacji, gdy komitet nie był w stanie wydać opinii w drodze procedury zarządzania oraz gdy Rada, jako organ odwoławczy, nie była w stanie podjąć decyzji w drodze procedury regulacyjnej.

– Przewidziano specjalne procedury odnoszące się do środków mających natychmiastowe zastosowanie w sytuacji naglącej i jeśli przewiduje to akt podstawowy (art. 6). Dzięki temu przepisowi odpowiedni komitet mógłby zbadać dany środek i wydać opinię już po jego przyjęciu przez Komisję. Jeżeli środek nie byłby zgodny z opinią komitetu wydaną w ramach procedury badania, Komisja miałaby obowiązek uchylenia środka, ale mogłaby utrzymać go w mocy, gdyby było to uzasadnione jednym z nielicznych dopuszczalnych powodów, takich jak zdrowie lub bezpieczeństwo.

– W niniejszym wniosku zachowano przepisy dotyczące regulaminów wewnętrznych komitetów (art. 7) i publicznego dostępu do informacji o pracach komitetów (art. 8 ust. 3).

– W oparciu o doświadczenie zdobyte w trakcie wykonywania decyzji w sprawie komitologii, do wniosku włączono także wiele ważnych przepisów, które są powszechną praktyką, ale nie były dotąd ujęte w decyzji lub były ujęte tylko w regulaminach wewnętrznych komitetów. Są to między innymi przepisy dotyczące stosowania procedur pisemnych (art. 3 ust. 5) w celu uzyskania opinii komitetu oraz możliwości zmieniania projektu środków w celu uwzględnienia wyników dyskusji na forum komitetu przed wydaniem przez niego ostatecznej decyzji (art. 3 ust. 4).

– Mimo że tylko państwa członkowskie odgrywają rolę w kontrolowaniu wykonywania przez Komisję uprawnień wykonawczych, obaj prawodawcy powinni być odpowiednio i stale informowani o pracach komitetów poprzez nieprzerwane stosowanie istniejącego rejestru dotyczącego komitologii, który zostanie dostosowany do nowych procedur (art. 8 ust. 1 i 2). Prawo do informacji nie mogłoby wstrzymać procesu decyzyjnego, ponieważ oznaczałoby to przyznanie prawodawcom uprawnienia niezgodnego z art. 291 Traktatu.

– Ponadto na potrzeby przejrzystości, spójności i skuteczności wniosek przewiduje automatyczne dostosowanie dotychczasowego dorobku prawnego do nowych procedur (art. 10). Wszelkie odesłania do procedur przewidzianych w decyzji w sprawie komitologii, z wyjątkiem art. 5a tej decyzji, byłyby rozumiane jako odesłania do odpowiadających im procedur przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu: dzięki takiemu podejściu możliwe byłoby uniknięcie komplikacji wynikających z równoległego istnienia starych i nowych procedur komitologicznych; jednocześnie pozwoliłoby to uniknąć konieczności dostosowywania dotychczasowego dorobku prawnego w drodze poszczególnych aktów lub rozporządzeń zbiorczych. Aby umożliwić przygotowanie rejestru, co będzie wymagało automatycznego dostosowywania wszystkich istniejących procedur pod względem technicznym, art. 10 zacznie być stosowany dwa miesiące po wejściu w życie rozporządzenia.

– Takie dostosowanie do nowego systemu nie wpłynęłoby na toczące się procedury, w ramach których komitet już wydał opinię, czy to na posiedzeniu, czy w drodze procedury pisemnej (art. 11). Nie oznacza to, że procedury w toku, w których nie wydano żadnej opinii, należy przerwać i wszcząć od początku. Procedury te powinny się nadal toczyć, posiedzenia powinny się odbywać, a procedury pisemne być kontynuowane. Konsekwencje takiego dostosowania dotyczą zasadniczo procedury, jaką należy zastosować po wydaniu przez komitet opinii.

– Artykuły 10 i 11 nie mają zastosowania do specjalnych procedur, które nie wchodzą w zakres stosowania decyzji Rady 1999/468/WE, szczególnie do tych, które utworzono na potrzeby realizacji wspólnej polityki handlowej. W związku z tym takie specjalne procedury będą nadal miały zastosowanie do czasu dostosowania aktów podstawowych w świetle systemu uprawnień wykonawczych utworzonego na mocy art. 291 Traktatu oraz przepisów i zasad ogólnych wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję zgodnie z niniejszym wnioskiem.

2010/0051 (COD)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 291 ust. 3,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą[2],

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) W przypadkach gdy konieczne są jednolite warunki wykonywania prawnie wiążących aktów Unii (zwanych dalej „aktami podstawowymi"), akty te powinny powierzać uprawnienia wykonawcze Komisji lub, w należycie uzasadnionych przypadkach oraz w przypadkach określonych w artykułach 24 i 26 Traktatu o Unii Europejskiej, Radzie.

(2) W kontekście Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską wykonywanie uprawnień wykonawczych przez Komisję przebiegało na podstawie decyzji Rady 1999/468/ WE z dnia 28 czerwca 1999 r.

(3) Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej wymaga obecnie, aby Parlament Europejski i Rada ustanowiły przepisy i ogólne zasady dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję.

(4) Konieczne jest zadbanie o to, by procedury przeprowadzania takiej kontroli były jasne, skuteczne i proporcjonalne do charakteru aktów wykonawczych, a także aby odzwierciedlały wymagania instytucjonalne nakładane przez Traktat oraz doświadczenie zdobyte w trakcie wykonywania decyzji 1999/468/WE i powszechnie stosowaną przy tej okazji praktykę.

(5) W przypadku tych aktów podstawowych, które wymagają, aby państwa członkowskie kontrolowały przyjmowanie aktów wykonawczych, właściwe jest, aby na potrzeby takiej kontroli powołać komitety złożone z przedstawicieli państw członkowskich, którym przewodniczyłaby Komisja.

---

[2] Dz.U. C […] z […], s. […].

(6) Aby warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję były prostsze, powinny istnieć tylko dwie procedury: procedura doradcza oraz procedura badania.

(7) Na potrzeby uproszczenia do komitetów powinny mieć zastosowanie wspólne zasady, w tym najważniejsze przepisy dotyczące przebiegu ich prac oraz możliwości wydania przez komitet opinii w drodze procedury pisemnej.

(8) Należy określić kryteria wyboru procedury przyjmowania aktów wykonawczych. Aby osiągnąć większą spójność oraz zapewnić proporcjonalność wymogów proceduralnych względem charakteru aktów wykonawczych, jakie mają zostać przyjęte, kryteria te powinny być wiążące.

(9) Procedurę badania powinno się stosować tylko w przypadku przyjmowania środków o zasięgu ogólnym, mających na celu wykonanie aktów podstawowych, oraz środków szczególnych o potencjalnie dużym wpływie. Procedura ta powinna przewidywać taką kontrolę państw członkowskich, w wyniku której nie można przyjąć środków, jeśli nie są zgodne z opinią komitetu, z wyjątkiem bardzo szczególnych okoliczności, w których Komisja powinna być w stanie, mimo negatywnej opinii, przyjąć i stosować środki przez ograniczony okres. W przypadku gdy komitet nie wyda opinii, Komisja powinna mieć możliwość zrewidowania projektu środków, uwzględniając opinie wyrażone na forum komitetu.

(10) Procedura doradcza powinna mieć zastosowanie we wszystkich pozostałych przypadkach oraz wtedy, gdy zostanie uznana za najwłaściwszą.

(11) W sytuacji naglącej, jeśli przewiduje to akt podstawowy, powinno być możliwe przyjęcie środków mających natychmiastowe zastosowanie.

(12) Parlament Europejski i Rada powinny być regularnie informowane o pracach komitetów.

(13) Należy zapewnić publiczny dostęp do informacji na temat prac komitetów.

(14) Należy uchylić decyzję 1999/468/WE. Aby zapewnić przejście między systemem przewidzianym w decyzji 1999/468/WE i niniejszym rozporządzeniem, wszelkie odesłania w obowiązującym prawodawstwie do procedur przewidzianych we wspomnianej decyzji, z wyjątkiem procedury regulacyjnej połączonej z kontrolą przewidzianej w art. 5a tej decyzji, należy rozumieć jako odesłania do odpowiednich procedur przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu. Na potrzeby obowiązujących aktów podstawowych, zawierających odesłania do art. 5a decyzji 1999/468/WE, należy utrzymać skutki tego artykułu.

(15) Niniejsze rozporządzenie nie wpływa na ustanowione w Traktacie uprawnienia Komisji dotyczące wykonywania przepisów w obszarze konkurencji,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1
Przedmiot

Niniejsze rozporządzenie ustanawia przepisy i zasady ogólne rządzące mechanizmami, które mają zastosowanie w przypadkach, gdy prawnie wiążący akt Unii (dalej zwany „aktem podstawowym") wymaga, aby przyjęcie wiążących aktów wykonawczych przez Komisję podlegało kontroli państw członkowskich.

Artykuł 2
Wybór procedury

1. Akt podstawowy może przewidywać zastosowanie procedury badania lub procedury doradczej w zależności od rodzaju środków wykonawczych.

2. Procedurę badania można stosować tylko w przypadku przyjmowania:

   a) środków wykonawczych o zasięgu ogólnym;

   b) innych środków wykonawczych dotyczących:

      i) wspólnej polityki rolnej i wspólnej polityki rybołówstwa;

      ii) środowiska, bezpieczeństwa lub ochrony zdrowia lub bezpieczeństwa ludzi, zwierząt lub roślin;

      iii) wspólnej polityki handlowej.

3. W odniesieniu do wszystkich innych środków wykonawczych oraz – w stosownych przypadkach – do środków wykonawczych, o których mowa w ust. 2, zastosowanie ma procedura doradcza.

Artykuł 3
Przepisy wspólne

1. Jeżeli akt podstawowy przewiduje zastosowanie procedur, o których mowa w art. 4, 5 i 6, zastosowanie mają przepisy ust. 2-6 niniejszego artykułu.

2. Komisję wspomaga komitet złożony z przedstawicieli państw członkowskich, któremu przewodniczy przedstawiciel Komisji.

3. Przewodniczący przedstawia komitetowi projekt środków, jakie planuje się przyjąć.

4. Komitet analizuje projekt środków. Do czasu wydania przez komitet opinii przewodniczący może przedstawiać zmienione wersje projektu środków, uwzględniające wyniki dyskusji prowadzonych na forum komitetu. W tym celu przewodniczący może kilkukrotnie zwoływać posiedzenia komitetu. Komitet wydaje opinię o projekcie w terminie, jaki przewodniczący może wyznaczyć w zależności od pilności sprawy.

5. Przewodniczący może uzyskać opinię komitetu w drodze procedury pisemnej. Przewodniczący wysyła członkom komitetu projekt środków, na temat których komitet ma wydać opinię, oraz wyznacza termin uzależniony od pilności sprawy. Przyjmuje się, że każdy członek komitetu, który w wyznaczonym terminie wyraźnie nie sprzeciwił się lub nie wstrzymał od głosu, wyraził swoją milczącą zgodę co do projektu środków.

   Każdy członek komitetu może, przed upływem terminu wyznaczonego zgodnie z poprzednim akapitem, wnieść o zakończenie procedury pisemnej i przeanalizowanie projektu środków na posiedzeniu komitetu. Przewodniczący może zdecydować o utrzymaniu procedury pisemnej lub o jej zakończeniu bez rezultatu, w którym to przypadku jak najszybciej zwołuje się posiedzenie komitetu.

6. Opinię komitetu zapisuje się w protokole. Każde państwo członkowskie może wnieść o zaprotokołowanie jego stanowiska.

Artykuł 4
Procedura doradcza

1. Komitet wydaje opinię, w razie konieczności w drodze głosowania. W przypadku głosowania do wydania opinii potrzebna jest większość głosów przewidziana w art. 238 ust. 1 Traktatu.

2. Komisja decyduje o środkach, jakie należy przyjąć, uwzględniając w jak największym stopniu wnioski płynące z dyskusji na forum komitetu oraz wydaną opinię. Informuje ona komitet o tym, w jaki sposób uwzględniła jego opinię.

Artykuł 5
Procedura badania

1. Do wydania opinii komitetu potrzebna jest kwalifikowana większość głosów przewidziana w art. 16 ust. 4 i 5 Traktatu o Unii Europejskiej.

2. Jeżeli projekt środków jest zgodny z opinią komitetu, jest on przyjmowany przez Komisję, chyba że pojawiły się wyjątkowe okoliczności lub nowe elementy, które uzasadniłyby nieprzyjęcie środków. W takim przypadku przewodniczący może przedstawić komitetowi nowy projekt środków, jakie planuje się przyjąć.

3. Jeżeli projekt środków nie jest zgodny z opinią komitetu, nie jest on przyjmowany przez Komisję. Przewodniczący może przedstawić projekt środków komitetowi do dalszej dyskusji lub przedstawić mu zmienioną wersję projektu środków.

4. Jeżeli komitet nie wyda żadnej opinii, Komisja może przyjąć projekt środków. W przypadku gdy Komisja nie przyjmie projektu środków, przewodniczący może przedstawić komitetowi zmienioną wersję projektu środków.

5. Na zasadzie odstępstwa od ust. 3 Komisja może przyjąć projekt środków, który nie jest zgodny z opinią komitetu, jeżeli jego nieprzyjęcie w jak najkrótszym terminie spowodowałoby poważne zakłócenia w działaniu rynków lub też zagrożenie dla bezpieczeństwa ludzi lub interesów finansowych Unii.

W takim przypadku Komisja niezwłocznie informuje komitet o powodach przyjęcia przedmiotowych środków i może po raz drugi przedstawić je komitetowi do dyskusji. Jeżeli przyjęte środki nie są zgodne z drugą opinią komitetu lub jeśli nie zostały przedstawione do ponownej dyskusji w ciągu miesiąca od ich przyjęcia, Komisja niezwłocznie uchyla przedmiotowe środki. Jeżeli środki są zgodne z drugą opinią komitetu lub jeśli nie wydano żadnej opinii, przedmiotowe środki zachowują moc.

Artykuł 6
Środki mające natychmiastowe zastosowanie

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 4 i 5 akt podstawowy może przewidywać, że w sytuacji naglącej zastosowanie mają przepisy ust. 2-5 niniejszego artykułu.

2. Komisja przyjmuje środki mające zastosowanie natychmiastowe.

3. Przewodniczący niezwłocznie przedstawia odpowiedniemu komitetowi środki, o których mowa w ust. 2, w celu uzyskania jego opinii zgodnie z procedurą przewidzianą w akcie podstawowym.

4. W przypadku procedury badania, jeżeli środki nie są zgodne z opinią komitetu zgodnie z art. 5 ust. 3, Komisja uchyla środki przyjęte zgodnie z ust. 2.

5. Na zasadzie odstępstwa od ust. 4 Komisja może utrzymać w mocy przedmiotowe środki ze względów ochrony środowiska, ochrony zdrowia lub bezpieczeństwa ludzi, zwierząt lub roślin, ochrony zasobów morskich, ze względów bezpieczeństwa lub aby uniknąć zakłócenia lub ryzyka zakłócenia działania rynków. W powyższych przypadkach przewodniczący niezwłocznie po raz drugi przedstawia komitetowi do dyskusji te same środki lub ich zmienioną wersję.

   Środki, o których mowa w ust. 2, pozostają w mocy do chwili ich uchylenia lub zastąpienia innym aktem wykonawczym.

Artykuł 7
Regulamin wewnętrzny

1. Każdy komitet, większością głosów ogólnej liczby swoich członków i na wniosek swojego przewodniczącego, przyjmuje swój własny regulamin wewnętrzny w oparciu o standardowe zasady, które publikowane są przez Komisję w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

   W takim zakresie, w jakim to konieczne, istniejące komitety dostosowują swoje regulaminy wewnętrzne do wspomnianych standardowych zasad.

2. Zasady i warunki publicznego dostępu do dokumentów oraz w zakresie ochrony danych, które mają zastosowanie do Komisji, mają zastosowanie do komitetów.

Artykuł 8
Informacje o pracach komitetów

1. Komisja prowadzi rejestr prac komitetów, który zawiera:

   a) porządki dzienne posiedzeń komitetów,

   b) sprawozdania zbiorcze wraz z wykazami organów i organizacji, do których należą przedstawiciele wyznaczeni przez państwa członkowskie,

   c) projekty środków, na temat których komitety mają wydać opinię,

   d) wyniki głosowania,

   e) ostateczny projekt środków po wydaniu opinii przez komitet,

   f) informacje na temat ostatecznego przyjęcia środków przez Komisję, oraz

   g) dane statystyczne dotyczące prac komitetów.

2. Parlament Europejski i Rada mają dostęp do informacji, o których mowa w ust. 1.

3. W rejestrze podaje się odesłania do wszystkich dokumentów, o których mowa w ust. 1 lit. od a) do f) oraz informacje, o których mowa w ust. 1 lit. g).

Artykuł 9
Uchylenie decyzji 1999/468/ WE

Decyzja 1999/468/WE traci moc.

Na potrzeby obowiązujących aktów podstawowych, zawierających odesłania do uchylonej decyzji, utrzymuje się skutki jej art. 5a.

Artykuł 10
Dostosowanie obowiązujących aktów podstawowych

1. W przypadku gdy akty podstawowe, przyjęte przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia, przewidują wykonywanie uprawnień wykonawczych przez Komisję zgodnie z decyzją 1999/468/WE, zastosowanie mają następujące zasady:

   a) odesłania do art. 3 decyzji 1999/468/WE rozumie się jako odesłania do art. 4 niniejszego rozporządzenia;

   b) odesłania do art. 4 i 5 decyzji 1999/468/WE rozumie się jako odesłania do art. 5 niniejszego rozporządzenia;

   c) odesłania do art. 6 decyzji 1999/468/WE rozumie się jako odesłania do art. 6 niniejszego rozporządzenia;

   d) odesłania do art. 7 i 8 decyzji 1999/468/WE rozumie się jako odesłania do art. 8 niniejszego rozporządzenia.

2. Artykuły 3 i 7 niniejszego rozporządzenia mają zastosowanie do wszystkich istniejących komitetów.

Artykuł 11
Postanowienia przejściowe

Niniejsze rozporządzenie nie wpływa na toczące się procedury, w ramach których komitet już wydał opinię zgodnie z decyzją 1999/468/WE.

Artykuł 12

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie w dniu 1 października 2010 r.

Artykuł 10 niniejszego rozporządzenia stosuje się od dnia 1 grudnia 2010 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia […] r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego	*W imieniu Rady*
Przewodniczący	*Przewodniczący*